

Доброго дня, дорога редакціє журналу "Початкова школа"! Вже ось майже 35 років я є постійним читачем Вашого журналу. Він є моєю першою настільною книгою, моїм помічником у вихованні і навчанні учнів. Хочу запропонувати колегам розробку свята "стежками рідного краю", можливо, вона стане комусь у пригоді.

Тетяна КУЦЕНКО,
вчителька Коровинської ЗОШ І–ІІІ ст.
Недригайлівського р-ну Сумської обл.

Стежками рідного краю (Для учнів 1–4 класів)

М е т а. Виховувати у дітей глибокі почуття любові до своєї Батьківщини, рідного краю, батьківської оселі; державних символів, народних традицій.

Святково прикрашена зала. Діти в національних костюмах.

Хід заходу

- 1 учень. Здрастуй, земле-чарівниця!
- 2 учень. Щирі люди, доброго вам дня!
- 3 учень. Хочемо низько поклонитися!
- 4 учень. Бо всі ми України рідної сім'я!

Вчитель. Сьогодні поговоримо з вами, юні друзі, про нашу рідну Батьківщину – Україну. *Рідний край, Україна, Батьківщина* – прості прекрасні слова. Рідний край починається від батьківського порога, від тієї стежини, де ти зробив перші кроки, від калини біля воріт, із барвінка, який ніжно стелиться в садочку.

- 1 учень. Мій край чудовий – Україна!
Тут народились ти і я.
Тут над ставками верба й калина,
Чарівна пісня солов'я.
- 2 учень. Де степ широкий, наче море.
Де дише пахощами чай,
Де небо зоряне, прозоре –
То мій святий чудовий край.

- 3 учень. Де житом ниви зеленіють.
Де пісня жалібна луна.
Де хати в вишнику біліють,
То мила, рідна сторона.

- 4 учень. Наша славна Україно!
Наше щастя і наш рай!
Чи на світі є країна,
Ще миліша за наш край!

Вчитель. Україна... Золота, чарівна сторона. Земля рясно уквітчана, зеленню закосичена. Скільки ніжних, поетичних слів придумали люди, щоб висловити гарячу любов до краю, де народились і живуть.

- 5 учень. Зацвітає калина,
Зеленіє ліщина,
Степом котиться диво-луна.
Це моя Україна,
Це моя Батьківщина,
Що, як тато і мама, одна.

- 6 учень. Я дитина українська
Українського роду.
Українці – то є назва
Славного народу.

- 7 учень. Україна – то край славний,
Аж по Чорне море,
Україна – то лан пишний –
І степи, і гори.

8 у ч е н ь. І як мені України
Щиро не кохати?
Мене ненька українською
Вчила розмовляти.
І як мені України
Щиро не любити?
Мене вчили українською
Господа молити.

9 у ч е н ь. Ми дуже любимо наш край.
І любим Україну.
Ї лани, зелений гай.
В саду рясну калину.

10 у ч е н ь. Україно, земле рідна,
Земле сонячна і хлібна,
Ти навк у нас одна.
Ти, як мати найрідніша,
Ти з дитинства наймиліша,
Ти і взимку найтепліша –
Наша отча сторона.

11 у ч е н ь. Там соловейко навесні
Співає між гілками.
Та й ми співаємо пісні,
Змагається він з нами.

Лунає пісня "Пісня про Україну".

12 у ч е н ь. Струмок серед гаю, як стрічечка,
На квітці метелик, мов свічечка.
Хвилюють, малюють, квітують поля –
Добрідень тобі, Україно моя!

13 у ч е н ь. Споконвічна рідна земля,
Незалежна держава моя,
Вічна – і завжди єдина,
Ненька моя Україна.

14 у ч е н ь. Мені над оце більш нічого не треба.
Домівка матусі, волошки в житах.
Вишневий світанок, полив'яне небо.
І сиза роса на траві при шляхах.

15 у ч е н ь. Таке все тут миле, достойне і гідне,
Високі тополі і тихе село...
Таке сокровенне, насущне і рідне,
Воно в мою душу навкi вросло.

16 у ч е н ь. Корали калини і мамині очі,
І доля з зеленого наче крила...
Я більшого щастя на світі не хочу,
Щоб лиш Україна жила і цвіла.

17 у ч е н ь. На білому світі є різні країни.
Де ріки, ліси і лани.
Та тільки одна на землі Україна.
А ми її доньки й сини.
Усюди є небо і зорі скрізь сяють.
І квіти усюди ростуть.
Та тільки одну Батьківщину
Ми маємо,
Її Україною зуть.

Лунає пісня "Україно, краю".

В ч и т е л ь. В Україні живе близько 46 млн чоловік.
"Хата без дітей, що криниця без води, – кажуть у народі.

В українських сім'ях завжди було багато дітей. А кожній дитині треба дати достойне ім'я.

Зараз проведемо конкурс – "Хто назве більше" імен дівчаток і хлопчиків, які зустрічаються в нашій місцевості.

В ч и т е л ь. Україна – це велика незалежна держава. Найбільше свято нашої держави – День Незалежності, яке відзначаємо 24 серпня.

24 серпня 1990 року було прийнято Акт про проголошення незалежності України. Кожна країна має свої державні символи. Державними символами України є: Державний прапор України, герб, гімн. Що ви знаєте про них?

– Український прапор запровадив Данило Галицький.

– Гімн України написав ще в 1862 році поет Павло Чубинський і композитор Михайло Вербицький.

– Герб запровадив Київський князь Володимир Великий.

В ч и т е л ь. А є ще й народні символи. Це верба, калина, барвінок. Що ви знаєте про них?

Так, верба, крім краси, дає багато користі. В сухому місці ніколи не росте. Тому й криницю завжди копали під вербою. В давнину для дезинфікації води клали шматок верби у відро. Улітку у спекотний день під вербою прохолодніше, ніж під іншим деревом. Верба також використовувалась для виготовлення меблів, посуду, музичних інструментів.

Червона калина – то символ отчого краю, усієї України. Коли козак вирушав на чужину, мати напувала його калиновим чаєм та давала в дорогу хліб з калиною, а наречена прикріплювала до коня гілочку калини, що потім постійно нагадувала йому домівку, квітучий сад, матір та кохану.

Лунає пісня "Ой є в лісі калина".

В ч и т е л ь. Діти, як звали раніше в Україні вільних, сильних людей?

– Правильно, козаками. Вони боронили наш край від біди. А щоб бути сильними, вони весь час тренувалися, правильно харчувались.

Конкурс "Ласунчик".

Хто швидше з'їсть миску каші.

– Ну, а ви хочете показати, які ви сильні та спритні?

В ч и т е л ь. Козаки між походами відпочивали, жартували, вправлялися у кмітливості. Сміх продовжує людині життя. Послухайте смішинку про шкільне життя. (Н.Кирян, "Микола – першокласник).

В ч и т е л ь. Немає України без калини, а українців без веселої пісні та запального танцю.

Діти виконують пісню "Моя Україна". Потім танок "Топачок".

У заході використано вірші українських поетів.

